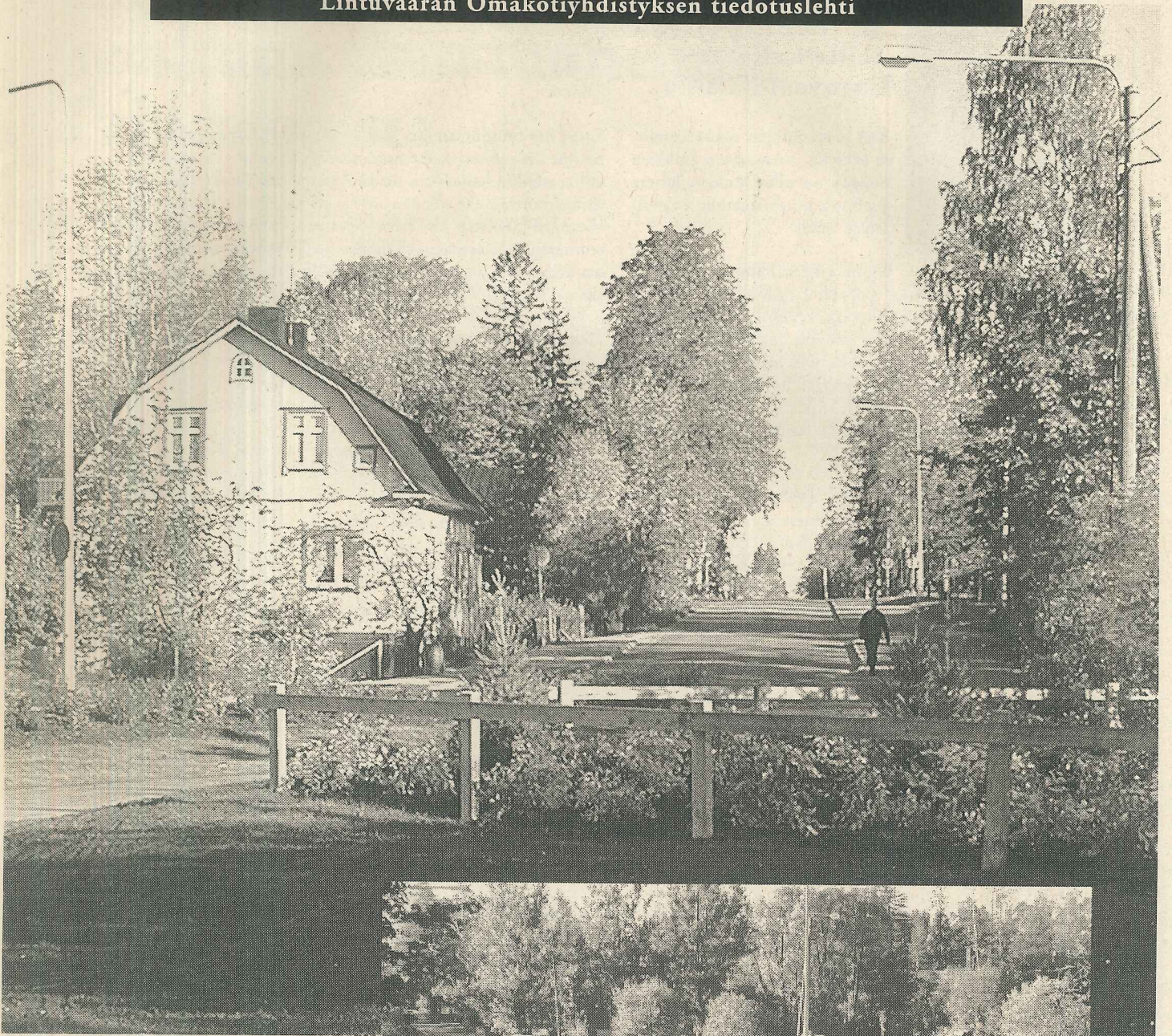

Lintunen

Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen tiedotuslehti

**Lintuvaarantien
ja Lintuparven-
tien risteys on
saanut upeat
istutukset**

3/00 • Lokakuu

Puheenjohtajan Palsta

Aurinkoista syksyä Teille kaikille lintuvaaralaisille.

Säät ovat suosineet meitä kauniilla syksyllä. Varmaankin kaikkien meidän on ollut mukava laittaa kuntoon pihapiiriämme tulevan talven varalle.

Myös ympärillämme tapahtuu kova hyöriä. Katepillarit vyöryvät Lintuvaarassa. Tontteja lohkotaan, vanhoja taloja puretaan, kauniit omenapuutarhat saavat väistyä ja näille pienille tonteille syntyy uljaita rakennuksia. Tämä on tietenkin kehitystä, joka pitää sallia. On hyvä, että näin saamme tänne Lintuvaaraan uusia ja nuoria asukkaita, jotka ovat aktiivisesti osallistuneet keskusteluun ympäristömme tilasta. Näin tapahtui Raittikarnevaaleilla pari viikkoa sitten.

Tässä huimassa ja toki myös joskus korviakin raastavassa kehityksessä on hyvä meidän kaikkien muistaa, että Espoon kaupungin järjestyssäännöt koskevat myös Lintuvaaraa. Olen kesän aikana huomannut, että nämä pykälät ovat kummasti päässeet unohtumaan. Sääntöjen III luvun 25 § toisessa momentissa sanotaan mm. että erilaisten kaivuukoneiden yms. laitteiden sallitu käyttöaika, ilman poliisin lupaa, on arkisin klo 7.00 – 18.00 ja pyhäisin klo 9.00 – 18.00. Ei ole mielestäni kohtuutonta noudattaa näitä sääntöjä, varsinkin jos näistä toista ei ilmoiteta mitään naapureille. Vai mitä olette mieltä siitä, että kaivuukoneet täräytetään käyntiin klo 22.00 arki-iltana!

Tervettä järkeä voidaan varmaankin noudattaa, kysymällä etukäteen naapureilta lupaa töihin, jos ne aiheuttavat melua klo 18.00 jälkeen.

Sitten itse toimintaamme. Johtokunta toivoo, että asukkaat ottaisivat osaa yhteisen etumme nimissä ja ehdottaisivat meille, mihin asioihin haluaisitte meidän keskittyvän. Tässä lehdessä on yhteydenottolipuke, jonka voitte palauttaa kenelle tahansa johtokunnan jäsenistä. Tulevaisuudessa palautteen antaminen helpottuu, kun web-sivumme valmistuvat. Tätä vaikuttamisen muotoa kehitämme yhdessä Lintumetsän koulun ja sen oppilaiden kanssa. Kiitos heille jo näin etukäteen.

Tällä hetkellä keskeisimpiä asioitamme ovat mm. Puolustusvoimien komentokeskuksen kaavamuuoksen seuraaminen (teimme asiasta huomautuksen kaupungille), kouluasiat (Lintulaakson uusi koulu) sekä Paulakosken tontti (srk-yhtymän suunnitelmat).

Myös Te lintuvaaralaiset voitte suoraan vaikuttaa alueemme kehitykseen seuraamalla kunnallisvaaliehdokkaittemme mielipiteitä Espoon ja varsinkin Lintuvaaran kehittämiseksi ja äänestämällä sen mukaisesti.

Hyvää ja aurinkoista syksyn jatkoa teille kaikille asukkaille niin uusille kuin vanhoillekin.

Markku Saarikoski

Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen johtokunta

Raimo Henttonen
Kari Kanerva
Margit Lundström, siht.
Kalevi Onnela, vpj.
Hannu Pellikka
Arja Pihlajisto, tiedotus
Mimmi Piirto
Anu Sipilä
Markku Saarikoski, pj.
Merja Salmi-Lindgren
Leena Schmidt, talous

Paikkalinuntie 19 B
Keltasirkuntie 3
Nostoväentie 1 A 2
Pensaskertuntie 1 B
Keltasirkuntie 8 A
Hämeenkyliäntie 29 B
Keltasirkuntie 7
Hernekertuntie 6 C
Varusmiehentie 16
Punavarpusenpolku 3
Paikkalinuntie 5

p. 548 3070, 041-441 5300
pk. 5485 513, e-mail: kari.kanerva@edu.hel.fi
pk. 5487 687, 050-5603 049, e-mail: margit.lundstrom@kolumbus.fi
pk. 5471 480, pt. 4212 126, 050-5500 230, e-mail: kalevi.onnela@dlc.fi
0400-688 657, e-mail: hannu_pellikka@hp.com
pk. 5484 502, fax. 518 344, pt. 5119 862, e-mail: arja@prestig.pp.fi
pk. 594 521, pt. 8502 0883, e-mail: minna.piiroto@kantti.fi
pk. 5481 848, 040-589 0581
pk. 5124 994, 0400-750 029, e-mail: markku.saarikoski@kolumbus.fi
p. 541 7619, 040-516 0054, e-mail: merja.salmi-lindgren@nic.fi
pk. 5485 572, pt. 4133 3725, fax. 5485 297, e-mail: leena.schmidt@sayl.fi

Lintunen –

Lintuvaaran Omakotiyhdistys ry:n tiedotuslehti ilmestyy neljästi vuodessa: helmikuussa, toukokuussa, syyskuussa ja joulukuussa.

Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen tilinumero:

Merita–Leppävaara 238618-9514

Toimitus: Arja Pihlajisto, puh. 5484 502

Levikki: 1500 kpl

Ilmoitustaulu omakotiyhdistyksen tiedotteita varten on asiamiesposti-elintarvikekioskin edessä ja Gallerian K-kaupassa.

Taitto: Masa Pulkkinen, Arja Pihlajisto

Painopaikka: Monila Oy, Sörnäisten rantatie 27, 00500 Helsinki

Lintuvaara – Princeton, New Jersey, Amerikan Yhdysvallat, you know eli syyskuun alun tunnelmia Princetonista

Kesäkuun alussa tulin Princetoniin työkomennukselle työntantajani tytäryhtiöön ja vaimo jäi Lintuvaaraan tontin vartijaksi. Princeton on oikeastaan joukko pieniä kaupunkikuntia, joita voi penkoa osoitteesta www.princetontwp.org ja sen linkeistä. Einstein tutki ja opetti Princetonin yliopistossa. Princeton on yhdenlainen Espoo: isosta kaupungista (New York City) työmatka-etäisyydellä, moottoritiehankkeita, kiiltäviä konttoritaloja, kyläyhteisöjä, siistejä omakotialueita ja kahden auton perheitä. Asukasluku kasvaa vauhdilla ja kouluissa on ahdasta. Princeton sopii Kaija Lindroosin määritelmään uudessa Espoo-kirjassa: "Espoo on kevytlevite, kofiiniton kahvi, sokeriton karkki ja hajun-syöjä". Tämä on sitä globalisoitumista, elämäntavat yhtenevät niinsanotuissa elintasomaissa. Kun kävelet (huh, eihän täällä ole käveleminen mahdollista), siis kun ajat McDonaldsiin, olet kuin Leppävaarassa. Pankkini logokin on sama soikio kuin Meritan, väreissä vaan on eroa.

Mitä tänne sitten kuuluu? Hyvää vain. Sain lähtiessäni käytännön yleisohjeen: Lentokentältä lähes suoraan sosiaalitoimistoon anomaan sosiaaliturvatunnusta, sitten avaamaan pankkitiliä ja hankkimaan ajokorttia. Nyt olenkin sitten päältäpäin katsoen amerikkalainen ja voin asioida heidän kanssaan samoilla luukuilla. Totuuden nimessä on lisättävä, että tämä perustuu myös esivalmisteluun: avain on jo Suomessa han-

kittu työlupa, jota ilman sosiaaliturvatunnus ei heltä.

Työpaikkani (katso www.pgt.com) on Rocky Hill -nimisen kaupunkikunnan kupeessa, mäellä teiden 206 ja 518 risteyksessä, jossa on Princetoniin pieni lentokenttä, kolme ostoskeskusta, pankki, huoltoasema, autokauppoja ja meidän firma.

Erityisesti meidän firman ohi menevän tien varrella asutaan omakotitaloissa. Niistä vanhimmat ovat vanhan tavan mukaan melkein tiessä kiinni. Verannalta saattoi seurata hevosrattain kulkijoita ja huikata tuuille. Nyt autot huristavat alamäkeä ohi, eikä niihin saa yhteyttä muuta kuin kännykällä. Ja niissä on muukalaisia, joille ei olisi mitään asiaa. Nopeusrajoitus on 30 mailia tunnissa, mutta mehän tiedämme miten nopeusrajoituksia noudatetaan. Niinpä asukkaat alkoivat saada kylkköseen.

He panivat pystyyn samanlaisen kampanjan kuin Lintuvaaran viiden tien risteyksessä oli viime syksynä; kylttejä, ihmisiä, tšekäläinen Länsiväylä ja kunnan vastuulliset paikalle. Pari kertaa he ovat saaneet sakkoränsänkin toimimaan ja jostain lainattu suuri tutkanäyttö kertoo autoilijoille heidän nopeutensa (siinäpä hyvä ajatus, painan jarrua vaistomaisesti). Iltapäivisin asukkaiden päivystysryhmä on tien varressa lävistämässä röntgenkatseellaan vielä esiintyviä kaahaajia. Pitäisiköhän kaupata töyssyidea heille, sitä ei täällä tunneta. Täällä on vaalit tulossa kuten Suomessakin, joten myös paikallinen kongressiedustaja kävi kampanjaan tutustumassa.

Sanovat minun tuoneen Suomen kesän tullessani. New Jerseyssä on satanut ja ollut viileätä eli vain noin 25 celsiusasteen astetta. Suomalaiselle ihan hyvä lämpötila.

Kalevi Ommela

OLETHAN MUISTANUT MAKSAA JÄSENMAKSUSI !

Omakotiyhdistyksen jäsenmaksu on vain 35 markkaa/talous.

Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen tilinumero on Merita-Leppävaara 238618-9514.

Omakotiyhdistyksen jäseneksi kannattaa liittyä monestakin syystä, eikä niistä vähäisimpänä ole alennukset, joita yhdistyksen jäsenenä saat monista liikkeistä: Lintuvaaran Omakotiyhdistyksellä on sähkönostosopimus Vattenfallin kanssa ja Neste antaa polttoöljyistä alennusta jäsenille.

Tolppolan taimitarhasta saa 15 % alennusta perennoista, puiden ja pensaiden taimista ja Muhevaiselta samoista tuotteista 10 %:n alennuksen. Yleensä kaikki muutkin taimistot myöntävät alennuksia omakotiyhdistysten jäsenille, pitää vain muistaa kysyä! Ja erittäin tärkeä asia: jäsenmaksun suorittamisesta pitää aina esittää tosite, jotta voi saada alennusta!

Espoon Väri Viherlaaksossa antaa 10-20 % alennusta ja Puukeskus Rastaalan tienhaarassa 5-20 % tuotteesta riippuen.

Virkeyttä ja hyvää mieltä jumppaamalla

Koko kesän ajan hiljaisena uinuva Leppävaaran uimahallin edusta oli saanut eloa 8.8. aamulla, kun varttuneet lintuvaaralaiset ja leppävaaralaiset olivat jonottamassa paikkaa suosittuun seniorijumppaan. Innokkaimmat olivat olleet siellä jo klo 6:sta lähtien, koska paikka haluttiin varmistaa tulevan talven jumppaan. Yhdeksältä, jolloin ilmoittautumisia alettiin ottamaan vastaan, heitä oli jo monta kymmentä.

Jumppa järjestetään uimahallilla viitenä päivänä viikossa, jolloin on mahdollista osallistua joko yhdistettyyn sali- ja vesijumppaan tai sitten kuntosalin käyttöön. Lintuvaaralaisten ryhmässä on toistakymmentä jumppaajaa, jotka ovat käyneet hakemassa uimahallilta virkeyttä ja energiaa säännöllisesti jo 15 vuoden ajan. Ryhmän jäsenten ikäjakauma on 62–82 vuotta.

Jumpan vetäjinä toimii Espoon liikuntaviraston palkkalistoilla olevat ammattilaiset, joita seniorijumppaajat pitävät innostavina ja mukaansatempaavina ohjaajina.

Ryhmä viihtyy niin hyvin yhdessä, että he kokoontuvat pari kertaa vuodessa siviilissäkin pitämään hauskaa – joulunaikoihin järjestetään 10–20 hengen joulujuhlat ja keväällä on yhteisiä tapaamisia ennen kuin ryhmä taas hajoaa kesän ajaksi.

Länsiväylä 24.9.2000

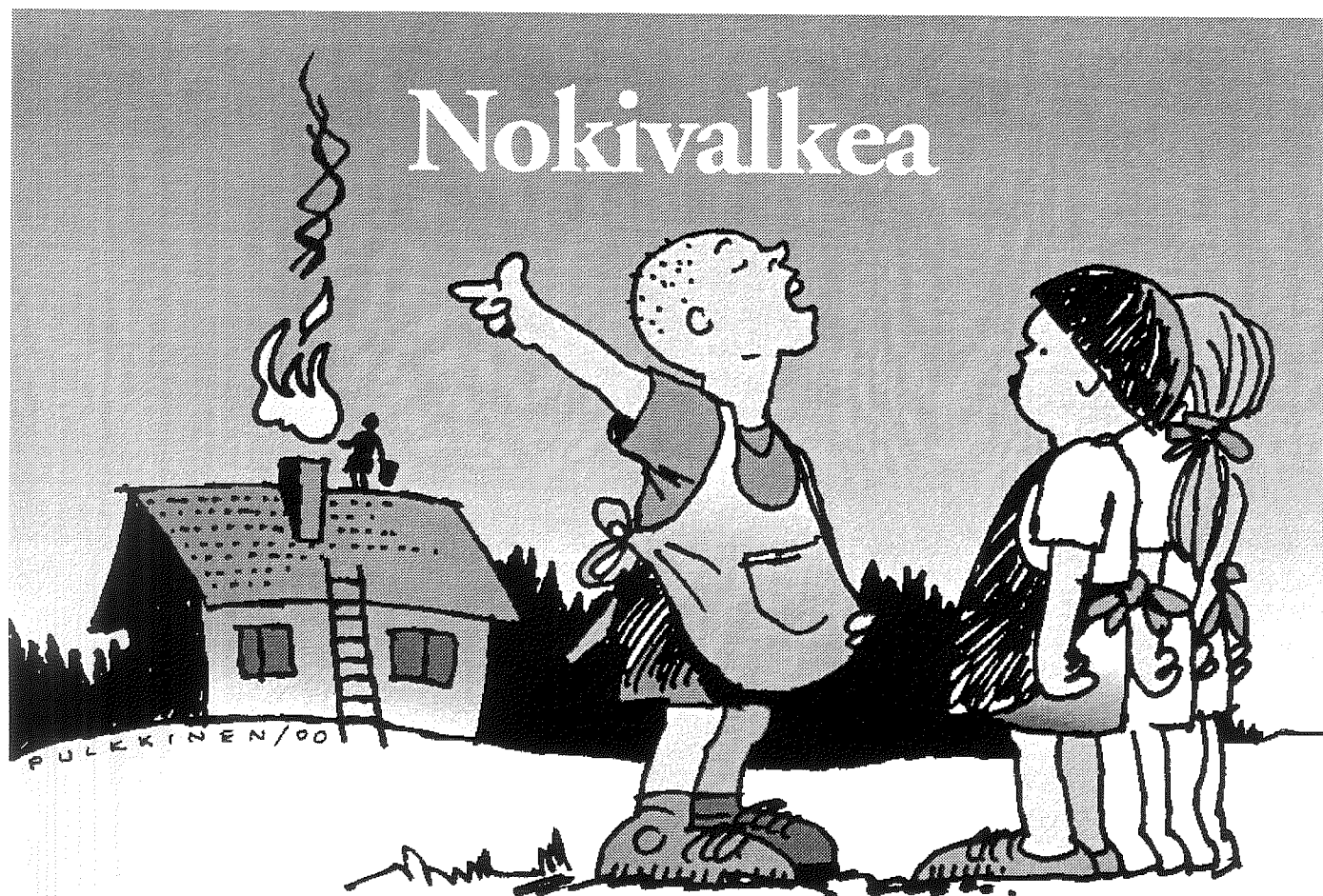
Lintulaakson koulu suunnitelmissa 2002-2004

Lintulaaksoon rakennetaan lähivuosina uusi koulu. Sen hankesuunnitelma on hyväksytty kiinteistölautakunnassa. Kouluun tulee luokat 1 sekä esiopetus ja erityisopetusryhmiä. Enimmillään oppilaita voi olla yli 600. Lintulaakson koulun oppilaat tulevat Leppävaaran keskuksesta, Mäkkylästä, Lintu-

korvesta, Lintulaaksosta, Uusimäestä ja Lintumetsästä.

Hankkeen arvioidaan maksavan noin 67 miljoonaa markkaa. Kunnallistekniikkaa ja tiestöä on rakennettava noin neljällä miljoonalla markalla.

Hanke on kiinteistölautakunnan suunnitelmissa ajoitettu vuosille 2002-2004.

Nokivalkea

Lapsuusajan pelottaviin asioihin kuului nokivalkea. Siitä sai silloin ennen alkunsa moni tulipalo. Se oli ilmiö, jossa savupöppöön ajan myötä kertynyt noki alkoi palaa. Siihen aikaan kylämme äidit olivat yleensä kotona hoidellen lapsia, pelto-tilkkujaan ja kotieläimiään. Isät kulkivat pääkaupungissa tai muualla tienaamassa perheelle pennosia. Niinpä, jos syttyi nokivalkea, senkin tilanteen selvittäminen oli neuvokkaan perheen äidin tehtävä. Hän kiipesi katolle ja heitti karkeata suolaa piipusta ulos tunkevien ahnaiden lieskojen kitaan. Muistan tuulisen syksyisen päivän, jolloin äiti leipoi. Yhräkkiä joku meistä huomasi pihalla, että piipusta tuli liekkejä ja kiiruhti sisälle julistamaan tietonsa. Eipä silläkään kertaa ollut muuta konstia kuin meidän äidin kiivetä tikkaita helmat tuulessa hulmuten ja suolapussi kädessä katolle. Naapurien valppaat lapset tulivat tietysti silmät pyöreinä katsomaan tavalliseen päivään jännitystä tuovaa tapahtumaa ja sitä, miten uhkaava tilanne torjutaan.

Siihen aikaan pikku pojillakin oli essut. Silmiäni verkkokalvoille on syöpynyt kuva, miten pikkuveli nyki esiliinansa kulkua ja riemuksi ylpeänä naapurin lapsille: "Meillä onkin tulipalo! Teillä ei ookkaan!"

Kun olin pieni tyttö, kotiseutumme oli jo niin kehittynyt, että meillä oli oma elokuvateatteri, Kino Pirtti. Se sijaitsi hiukan nykyisestä Leppävaaran kirkosta Lintuvaaraan päin, silloisen Valtatien varrella. Nykyisen kotini ikkunasta näen sen paikan. Kovin monta vuotta emme saaneet Kino Pirttiä pitää.

Kun olin neljä tai viisivuotias pääsin kymmenen vuotta vanhemman siskoni mukana joskus elokuviin. Siihen aikaan vanhempien sisarusten harteille sälytettiin usein pienemmistä huolehtiminen. Siskokin sai joskus luvan lähteä katsomaan "eläviä kuvia" vain, jos hän otti minut mukaan. Olin pienenä pimeän arka. Kun olin jo aikaisemmin pilannut siskon elokuvanautinnon rupeamalla parkumaan heti valojen sammuttua, hän taas kerran vannotti valmistautues-samme lähtöön, että lupaanhan varmasti olla itkemättä. Lupasin. Kun sali pimeni, aloin kuitenkin taas parkua täyttä kurkkua ja saimme lähteä niine

hyvinemme kotiin, jotta emme pilaisi yleisön nautintoa valkokankaalla esitetystä hartaasta rakkausdraamasta. Siskolta jäi ehkä jokin sen ajan elokuvahurmurin, Valentinon, ihana filmi näkemättä. Olin aikamoinen riesa!

Kun teatteri paloi joskus 1930-luvun ensi vuosina, oli alkutalven ilta. Maa oli valkeana ja satelevat lumihuutalet väriytyivät tulipalon kajossa punertaviksi niin, että ne näyttivät putoilevilta kipinöiltä, kun pihalla Jääskelantiellä katselimme näkymää. Minua vanhemmat alueemme asukkaat ovat kertoneet, että teatterissa esitettiin palon alkaessa elokuvaa "Viimeinen ilta". Kerrottiin myös, että kerran aikaisemmin, kun talossa oli uhkaava palon alku, oli meneillään elokuva "Suden ulvonta". Leppävaaran VPK:n vapaaehtoiset voimat tekivät toisellakin kertaa parhaansa sammuttaakseen palon, mutta uurastuksesta huolimatta rakennus tuhoutui perustuksiaan myöten. Jäljelle jäänyt kivijalka oli vuosikymmeniä muistona siitä varhaisen lapsuuden aikaisesta elämän ensimmäisestä elokuvateatterista.

Sinikka Luja-Penttilä

Kuulumisia Lintumetsän koulusta

Syyskuu on ehtinyt puoliväliin ja koulunkäynti on päässyt hyvään vauhtiin.

Lintumetsän koulussa on tänä syksynä aloittanut opintonsa 349 oppilasta. Enempää kouluun ei juuri oppilaita mahdukaan, koska luokkatilojakaan ei ole enempää käytössä.

Uusia opettajia on saatu muutama lisää.

Kouluelämässä on syksyisin ja keväisin aikoja, jolloin tapahtuu paljon asioita. Viime keväänä toukokuussa 8. -luokkalaiset tekivät energiaretkiä *Billnäsin museovoimalaitokseen* ja *Kopparnäsin energia-aiheiseen*, jossa esiteltiin uusia tapoja tuottaa energiaa. Kaupallisten aineiden ja kotitalouden opetukseen kuului vierailu Ämmäsuon kaatopaikalla.

Keväällä nautittiin myös kulttuurista katsomalla koulun bändin ja näytelmäkerhon yhteistuotantona esittämää Molierin näytelmää *Saituri*. Myös vanhemmille ja sisaruksille tarjottiin oma esitys.

Koulun kuoro ja musiikinharrastajat tempaisivat pitämällä hienon kevätkonsertin, jonka tuotolla kartutetaan koulun flyygelirahastoa.

Koulun ympäristöpainotusta toteutettiin samoilemalla Nuuskion Haukkalammella luontopolkuja ja nauttimalla luonnonpuiston ainutlaatuisesta ympäristöstä. Monelle oppilaalle retki lienee ollut ensimmäinen tutustuminen kotiseudun tarjoamaan vapaa-ajanvirkistyspaikkaan. Eväät nautittiin ulkona luonnossa.

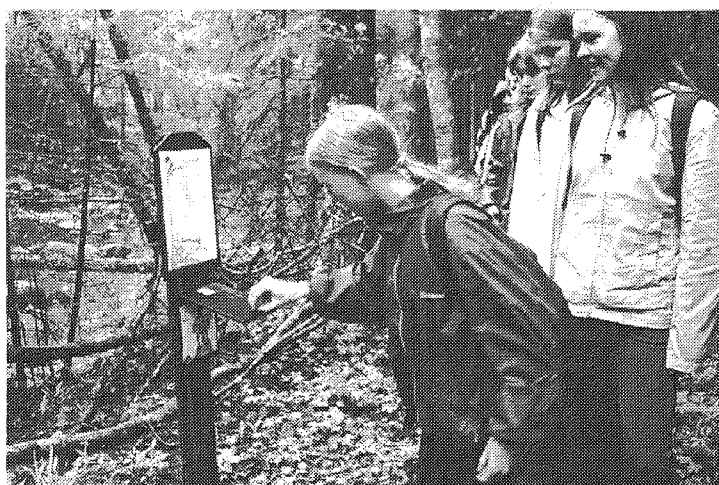
Koulun yhteistyö mm. Tekniikan museon ja Metalliteollisuuden keskusliiton kanssa tarjoaa konkreettista hyötyä oppilaille. Saamme viedä 9.-luokkalaisia busseilla Tekniikan museoon nyt syksyllä. Tekniikan museossa on Malmista metalliksi -näyttely, jossa oppilaat aloittavat metallien kemian opiskelun tekemällä ryhmätöitä. Tätä työskentelyä jatketaan sitten koulussa.

Nämä eivät tietysti ole ainoita syksyllä toteutettavia vierailuja vaan tutustumiskäyntejä tekevät monet ryhmät eri kohteisiin eri oppiaineissa.

Lukuvuoden tavoitteisiin sisältyy toki paljon toteutettavaa: mm. tietotekniikan hyödyntämistä eri oppiaineissa pyritään kehittämään. Koulumme osallistuu tähän liittyvään kokeiluprojektiin muutamien muiden koulujen kanssa. Myös yritys yhteistyötä kehitetään edelleen. Viime kevään oppilasvierailut Siemensille olivat ihan mukavia päänavauksia tässä asiassa.

Lähtövalaisuuden tapahtumiin kuuluu liikuntapäivä ja ympäristöteemapäivä, joka tänä vuonna keskittyy rakennettuun ympäristöön ja siihen, miten se on muuttunut Lintuvaarassa.

Iloista syksyä Lintusen lukijoille
Toivottaa Lintumetsän koulun
henkilökunta

*Koulun takana oleva kasvima
kunnostettiin keväällä ja sinne
kylvettiin kasvamaan
melkoinen valikoima kukkia,
juureksia ja vihanneksia.
Kesän aikana sitä on hoidettu
säännöllisesti. Hoitajina ovat
olleet pari opettajaa ja oppilaita
vanhempineen. Pelättyä
ilkivaltaa ei juurikaan ole
ilmennyt, tosin joku on
hurauttanut mopolla kylvösten
yli ja käynyt välillä
tarkastamassa ovatko porkkanat
jo syöntikunnossa.*

Lintumetsän koulun ikioma kasvima

Nyt syksyllä olemme saaneet nauttia kauniista kukkakimpuista niin ruokasalissa, opettajanhuoneessa kuin luokissakin. Keittiön väki pitääkin ruokasalin aina aina kauniisti koristeltuna.

Syksyn sato korjattiin viikolla 37. Korjuutalkoisiin osallistui oppilaita ja opettajia. Palkkioksi saadut herneenpalot, porkkanat, perunat ja muutamat kukanoksat kotiinviemisiksi saivat tekijöiden suut messingille. Samalla pystytettiin toinen kompostori muuttamaan perkausjätteet kasvimaan ravinnoiksi ensi vuodeksi. Satoa aseteltiin esille ala-aulan vitriiniin, jotta kaikki saisivat nähdä mitä oma kasvima on tuottanut.

Opintoretki Ämmässuon kaatopaikalle

Keväällä lähes 50 oppilasta, pari opettajaa ja YTV:n erinomainen opas tekivät kiertoajelun Ämmässuon kaatopaikalle. Mieliinjäävin muisto oli valtavat muoviröykkiöt, joita pursuili vielä kompostikasoistakin. Miten voisimme vähentää muovin käyttöä? Biojätteet lajittelemalla huolellisesti ei kaatopaikallakaan tarvitsisi nyrpistellä nenäänsä hajuhaittojen takia.

Oletteko ikinä miettineet minne roskat joutuvat sen jälkeen, kun olette heittäneet ne roskiin? Me mietimme, sillä teimme opintoretken Länsi-Espoossa sijaitsevalle Ämmässuon kaatopaikalle.

Pitkien toimenpiteiden ja kaivausten jälkeen Ämmässuon kaatopaikka avattiin 1.9.1987. Sen jälkeen kaatopaikka on ollut ahkerassa käytössä niin pien- kuin suurkuluttajille.

Mitä lie Iiro Könönen mieltii katsellessaan kaatopaikan huipulta silmän kantamattomiin jatkuvia muoviröykkiöitä.

Kaatopaikka on suuruudeltaan n. 70 hehtaaria ja täyttyy niin nopeasti, että uutta kaatopaikka-aluetta joudutaan etsimään ehkä jo vuoden 2030 jälkeen. Ennen jätteiden joutumista kaatopaikalle jäteautot punnitaan, ja hinta laskeaan jätteen lajin ja painon mukaan.

Ämmässuon kaatopaikalla jätteiden lajittelu ja peittäminen on tärkeää, ettei ikäviä hajuja ja vaaratilanteita muodostuisi. Esimerkiksi ongelma-, sairaala- ja sekajätteet lajitellaan erikseen. Lisäksi kaikki jätteet peitetään lähes päivittäin joko mullalla tai puulastuilla. Jätteistä tulevat jätevedet johdetaan jätevesialtaaseen ja sieltä edelleen Suomenojan vedenpuhdistuslaitokselle.

Ilmanlaadusta ja maaperästä otetaan jatkuvasti näytteitä.

Emilia Koivuniemen, 9. b

Syksy on minun vuodenaikani

Radio soittaa Don Huonojen Leijailtiin-biisiä. Kappale on jo vanha, mutta se laulu heittää yhä muistoja parin vuoden takaa. Laulu kertoo täydellisesti siitä syksystä: "Kaikki nuo päivät kun yhdessä oltiin / me leijailtiin". Huokaus. Nyt on jo syyskuu, mutta säiden puolesta tämä on sitä paljon mainostettua intiaanikesää. Viisi vuotta sitten olisin hihkunut onnesta, mutta en enää. Syksy on minun vuodenaikani. Silloin pitää tulla vertä, kellastuneiden lehtien tuulla päin kasvoja ja... En kohta edes muista, minkälainen kunnan syksyn pitäisi olla. Syksy on kohdaltani jotenkin huoletonna aikaa, ei tule huolehdittua kotiinmenoajoista, mutta nyt se painaa mieltä. Ei, nyt kyllä pitää mennä.

Paiskasin oven vauhdilla kiinni, jolloin vanhemmat havahtuivat suutelostaan. Ajattele, tuollaisia vanhuksia, ja vielä fyysistä kontaktia. Näytti, kun mutsilla olisi juutunut jotain kurkkuun ja faji koittaa poistaa sitä tukehduttamalla mutsin. "Me tässä rahaa vaihdettiin, äitisi lähtee ostoksille", ne yritti punaisina. "Syljenvaihdolta toi enemmän vaikutti", mä vakuuttelin ja sulkeuduin omaan huoneeseeni ennen kun ne havahtuu ja alkaa utelemaan mun myöhästymisestä iltpalalta. Kysyn vaan, miksi joku iltpalakin pitää nauttia vanhempien seurassa. Kai siihenkin on joku psykologinen selitys. Antti Varjus 9b-teksti komeili lukujärjestyksen yläpuolella. Huomenna on torstai, siis aamulla matikkaa. Voi elämä, huomenna on lukuvuoden tärkein koe ja koko juttu on liennut päästäni totaalisesti. Loistavaa. "Nyt ei ole aikaa tuhlettavaksi" sanoi Kari Grandi ja olin samaa mieltä. Ainoastaan nyt ei ollut tarkoitus pelastaa naiseläjää, vaan itseni äidin kynsistä.

Kello käy yhtä yöllä. Ei, nyt ei enää pysty lukemaan. Henki varmaan haisee aamulla, koska en nyt enää vessaankaan jaksa raahautua. No, ei sen niin väliä. Hyvää yötä.

Aah, aamu. Mitähän kello on, kun ei ole herätyskellokaan vielä soinut. Markkalla aamukahville satuin vilkaisemaan kelloa. Johan aivotkin heräsivät: Voi etelään katsovan muulin itäpäätä! Kello on jo puoli yksitoista. Lukuvuoden tärkein koe oli jo ohi, kun olin vielä autuaasti unen mailla. Ja kai se herätyskellokaan ei soinut, kun en sitä räittävyneenä ollut edes laittanut päälle. Sinne meni kasin tavoite matikasta. Nyt on pakko saada happea. Löntystellessäni ovea kohiti satuin vilkaisemaan ulos ikkunasta. Se näkymä oli kuin paratiisista: kevyt sade naputti ikkunalasiin, johon pari kellertävää lehteä oli liimautunut. Lämpömittari oli asteen pari plussan puolella. Juoksin innoissani ulos ja sanoin itsekseni: "Tämän päivän pyhitän syksylle". Eikä se ohimennyt matikan-koekaan enää vaivannut päätä niin paljon. Oikeastaan nauratti vain. Kuten sanottu, syksy on minun vuodenaikani.

Poika, Lintumetsän koulusta

Espoon Yrittäjät

*järjesti viime talvena kirjoituskilpailun espoolaisille koulu-
laisille yrittäjyydestä.*

*Lintumetsän koulun oppilas
Antti Ahmala palkittiin
samoin kuin Kaukalahden
koulun Salla Vallius.*

Palkintojenjakotilaisuudessa vasemmalta oikealle OKO-pankin johtaja Hannu Mäkynen, Salla Vallius, Antti Ahmala ja Espoon Yrittäjien puheenjohtaja Marjatta Viljamaa.

Kunnallisvaalit 22.10.

Eipä luulisi, että vaalit on tulossa, niin hiljaista on ollut poliittisella rintamalla! Lintuvaaralaisten tarvitsee kuitenkin olla entistäkin tarkempina vaaliurnille mennessään, koska vakituinen edustajamme ei työasioiden vuoksi pysty tällä kertaa asettumaan ehdokkaaksi. Olisi suotavaa, että kaikki äänestäisivät lintuvaaralaista tai ainakin leppävaaralaista, sillä näillä nurkilla on aivan tarpeettomasti tähän asti jouduttu tyytymään pääasiassa etelä-espoolaisten valtuutettujen tekemiin päätöksiin. Suur-Leppävaara on kuitenkin asukasluvultaan yhtä suuri kuin mikä tahansa keskikokoinen kaupunki, jolla on omat hallintoelimet.

Nyt kun ehdokkaiden nimet ja numerot on julkistettu, on vielä hyvää aikaa ottaa selville, mitä mieltä he ovat niistä asioista, joita itse koemme tärkeiksi. Eli nähkäämme vähän vaivaa, ja ottakaamme selville ehdokkaiden ajkomukset ja sitten vaan kaikki vaaliurnille ja vaikuttamaan!

Terholan tiekunta – peräkylän nostalgiaa

Espoossa on vielä paljon yksityisiä teitä, joiden ylläpidosta vastaavat tiekunnat, aikaisemmin tienhoitokunnat. Tiekuunnat ovat kaavoittamattomien alueiden erikoisuuksia. Kaupungilla ei ole velvoitetta tällaisia teitä hoitaa.

Tarvitaan siis tontinomistajien yhteisö tätä työtä tekemään. Paikkalinnuntien-Muuttolinnuntien tiekunta on onnistunut vuodesta 1957 lähtien hoitamaan tiensä sopuisasti. Nimi Terhola tulee Paikkalinnuntien aikaisemmasta nimestä, tie oli siis Terholan tie ennen Lintuvaaran suurta tienimiuudistusta.

Ajassa taaksepäin

Peräkylälle rakentaneet uudisraivaajat joutuivat siis tekemään kylälle tien, jotta tonteille yleensä päästiin rakentamaan. "Hyvin tie on perustettukin", toteaa Matti Sihvonen, joka on jo 18 vuotta toiminnut Terholan tiekunnan toimitsijana.

"Tontit jyvitettiin silloin aikanaan eikä jyvityksistä ole sen kummemmin tässä tiekunnassa kinasteltu. Perällä asuvat maksavat tien pidosta enemmän kuin Hämeenkylläntien lähellä asuvat. Lisäksi autolliset maksavat korotusta autoluvun mukaan," kertoo Matti.

Kaikki hyvin?

Eivätkö espoolaiset ole eriarvoisessa asemassa? Peräkyläläisetkin maksavat kiinteistövero, miksi pitää maksaa vielä tien hoidosta? "No, kiinteistöverohan ei sinänsä ole mikään tienhoitomaksu. Mutta ymmärrän kyllä kysymyksen." pohtii Matti. "Totta on, että tiehoitokunnan osakkaat maksavat suurimman osan tien ylläpidosta. Kaupunki avustaa tiekuntaa noin 4 000 markalla, kulut olivat viime vuonna esimerkiksi noin 18 000 markkaa," kertoo tämä veteraanitoimitsija. Näin kuitenkin on, eikä erityisempää kapinaa ainakaan peräkylällä ole syntynyt.

Voiko olla totta, että tienhoito sitten sujuu ilman mitään soraääniä? "Kyllä kaiken kaikkiaan Terholan tiekunta on pystynyt hoitamaan tien ylläpidon ja korjauksetkin asiallisesti. Ainahan on joukossa joitakin yleisrutisijoita, mutta eiköhän se vähän kuulu asiaan. Nyt, kun alueella rakennetaan paljon, on herätetty kysymys, pitäisikö työmailta periä kaksinkertainen maksu. Korotuksen kanssaakaan ei ole kiirehditty, vaikka joskus aikaisemmin on kylä korotettua maksua kannettu rakennusajalta. Päällystyksestäkin keskustellaan silloin tällöin, viimeksi ns. kevytpäällysteestä. Se vaatisi kuitenkin uuden pohjan tielle, joten osakkaat eivät ole halunneet moiseen ryhtyä.

Nyt on sovittu, että ojat kaivetaan kunnolla auki ja maa siirretään ojista pois. Näin varmistetaan, etteivät kaatosateet aiheuta harmia tielle.

Siis kaikki hyvin peräkylällä? Ei aivan. "Olen sitä mieltä että 18 vuoden kyläpalvelu riittää. Tiekuunnalle pitää saada uusi vetäjä" sanoo Matti. Vapaaehtoista ei kuitenkaan ole vielä löytynyt.

Leena Schmidt

Bussi paloi Lintuvaarassa

Rauhallinen kesälauantain vietto rikkoutui pahasti, kun naapuri tuli kysymään, että oletteko huomanneet, että bussi oli ryhtynyt palamaan "meidän" pysäkillä. Silloin vielä oli sen verran puskia edessä, että olimme välttyneet tältä huomiolta.

Nyt kuitenkin kiirehdimme katsomaan, ja totta tosiaan, bussi nro 510 seisoj pysäkillä ja sen koneilasta nousi vieno savujuova kohti sinistä taivasta. Kuljettaja ja bussista uloskomennetut matkustajat seisoksivat jalkakäytävällä ihmettellemässä. Me liityimme ihmettelijöiden joukkoon. Tarjouduimme myös hakemaan omat sammuttimet, jotta saisimme palon hallintaan, mutta kuljettaja sanoi jo tyhjentäneensä oman sammuttimen ja jonkun toisen bussinkin sammutintakin oli käytetty. Niillä ei kuitenkaan ollut ollut mitään vaikutusta, ja niinpä uskoimme, että ei kannata yrittääkään. Ja siksi toiseksi tilanne ei näyttänyt siinä vaiheessa kovinkaan vaaralliselta, ja palokuntakin oli jo hälytetty.

Jäimme siis toimeettomana töllistelemään ja odottamaan palokunnan saapumista paikalle. Kansaa alkoi kertyä ihmettä katsomaan, ja ei vain pikkupoikia kuten lapsuudestani muistin, vaan myös aikuisia ja kovin monella oli myös

omat sammuttimet mukana! En ollut aikaisemmin tajunnutkaan, kuinka moni minun lisäksi vietti viikonloppujaan kotikonnuilla. Valitsevasta rauhasta päätellen, olin luullut kaikkien muiden ihmisten oleskelevan pyhäseudut kesämökeillään ja muissa riennoissa. Aina oppii jotain uutta!

Mutta palokuntaa ei vain kuulunut, ja palo senkuin yltyi. Nyt ei enää olisi uskaltanutkaan mennä riittävän lähelle sammuttimien kanssa. Koiratkin täytyi hakea pois tarhasta, jottei ne olisi saanut häikämyrkytystä, sillä palosta lähti hirveä musta savu ja kitkerä haju.

Ihmisiä – ja autoja – tuli paikalle yhä enemmän, ja vihdoinkin tuli palokuntakin, kun paloa oli kestänyt reilut 20 minuuttia. Myöhemmin kuulin, että syy paloautojen myöhäiseen saapumiseen oli väärä osoite. Bussin kuljettaja oli kysynyt ohiajaneen auton kuljettajalta paikan osoitetta ja oli saanut vastaukseksi Vanha Hämeen-

kyläntie, joka sattuu olemaan Konalassa Helsingin puolella, ja siksi Helsingin pelastuslaitoskin oli liikkeellä.

No tässä vaiheessa ei bussin pelastamiseksi ollut enää mitään tehtävissä. Palomiehet keskittyivätkin palon sammuttamiseen ja pysäkin yläpuolella olleen sähkökaapelin palon etenemisen estämiseen. Myös poliisi ja sähkölaitoksen edustajat olivat paikalla. Liikenne oli katkaistu, koska osittain palo- ja poliisiautot sulkivat tien ja osittain siksi, että bussi roihusi siinä määrin, että sen ohji olisi ollut vaarallista ajaa.

Bussista jäi jäljelle vain "ruodot" eli karrelle palannut korin runko. Sitten tuli paikalle hinausauto, jonka piti korjata romu pois. Helposti sanottu, mutta todellisuus osoittautui

erittäin vaikeaksi. Bussiin oli palon aiheuttaman oikosulun vuoksi jäänyt päälle kaikki jarrut ja vaihteet, joten se ei suostunut liikahtamaan, ennenkuin hinausauton kuljettaja kävi romulla takomassa jumittajat irti.

Kun bussin jäänteet oli viety pois, jäi jäljelle kamala sotku. Palomiehet kasasivat suurimmat roippeet keoksi pysäkkikorokkeelle ja päällikkö sanoi, että koska kadun puhdistajilla ei ollut mitään viikonloppupäivystystä, loppusiivous tapahtuisi maanantaina. Ei tapahtunut, eikä vielä tiistaina eikä keskiviikkonaakaan! Minun oli ollut tarkoitus soittaa ja kysyä asiasta, mutta aina kun pääsin työpaikalle, työt veivät mukanaan ja tämä asia unohtui.

Keskiviikkona kuitenkin soitin heti päästyäni kotiin, vaikka kello olikin jo vaikka mitä. Palotietokoneen päivästä minulle vastattiin, että homma oli merkitty poliisin hoidettavaksi, mutta hoidetaan se nyt tämän kerran tätä kautta.

Se auttoi! Torstaina olikin joku laite käynyt paikalla, koska pysäkillä ollut kasa oli hävinnyt, mutta ei sitten juuri muuta. Lasinsirpaleet, noki, öljy ja muu saasta oli edelleenkin jäljellä. Alkoi uusi soittokierros, ja tällä kertaa ei kukaan tuntunut olevan vastuussa asiasta. Kolme viikkoa palon jälkeen oli paikalla käynyt sitten joku laite, minkä jäljiltä paikka oli jo siistimmän näköinen, mutta vielä on ihan selvästi näkyvissä, että joku katastrofi on tässä iskenyt. Ja tietysti se näkyy palaneista puista ja pensasaidasta: kaksi koivua ja viisi omenapuuta. Ja tietysti tietokone meni ihan sekaisin palon aiheuttaman sähkökatkoksen vuoksi. Että sellainen tapaus!

Lintunen kysyy

Jätteenkeräilystä Lintuvaarassa

Lintuvaaralaiset ovat olleet huolissaan jätteenkeräilypisteiden epäsiisteystensä. Etenkin Lintuparventien ns. Paulakosken tontilla sijaitseva on aiheuttanut ympäristölleen haittaa.

YTV vastaa:

Hei!
Vastauksena oheiseen 11.9. tulleseeseen tiedusteluun:
Hyötyjätteiden aluekeräyspisteiden siisteys on erällä alueilla pysyvä ongelma. Mikäli alue sijaitsee sopivasti "katveessa" kertyy sinne usein asiaankuulumatonta jätettä. Ei siksi etteivätkö tuojat tietäisi mitä astioihin on tarkoitus kerätä, vaan koska kyseessä on tahallinen piittaamattomuus. YTV siivoaa säännöllisesti omat keräyspisteensä, mutta valitettavasti väärinkäyttäjät ovat usein hyvin aktiivisia. Pakkausjätteen aluekeräyksen suhteen on vielä yleisesti todettava, että tilanne on parhaillaan muuttumassa. Pakkausjätteen hyödyntämisessä on valtioneuvoston päätöksellä siirrytty tuottajavastuu-periaatteen noudattamiseen, mikä merkitsee pakkausjätteen kierrätysvastuun siirtymistä pakkaajien ja pakkausten maahantuojien vastuulle. YTV toivookin, että tuottajayhteisöt yhdessä kauppojen kanssa huolehtisivat asukkaiden pakkausjätteen keräyspisteverkoston kehittämisestä. YTV on valmis antamaan asian tuntija-apuaan ja kokemustaan keräyksen järjestäjien käyttöön. Mitä tulee konkreettisiin kysymyksiinne niin vastaukset ovat kysymysten yhteydessä.

Missä Espoon Lintuvaarassa sijaitsevat keräilypisteet ovat?

Vastaus:

Lintuvaarassa on useiden eri jätteiden kerääjien keräyspisteitä. YTV:n lasinkeräysastiat (1 väriltömälle lasille, 1 värilliselle lasille) ja paperinkeräysastia sijaitsevat mainitussa Lintuparventien keräyspisteessä. Samassa paikassa on myös Paperinkeräys Oy:n nestepakkauksille tarkoitetut astiat sekä UFF:n vaatekeräysastia. YTV:llä on

paperinkeräyskontti myös Kutsuntatiellä, minkä lisäksi paperinkeräystä harjoittaa Lintuvaaran alueella moni muukin kerääjä, joista tietää parhaiten Paperinkeräys Oy. Nestepakkauksia Paperinkeräys Oy kerää myös osoitteissa Lintuvaarantie 33 ja 50. UFF:lla puolestaan on vaatteidenkeräyspiste myös osoitteessa Lintuvaarantie/Vallikatu.

Mitä sinne saa viedä?

Viitään edelliseen vastaukseen.

Kuinka usein ne tyhjenetään?

Tyhjennysväli vaihtelee eri keräyspisteissä ja eri jätelajien suhteen riippuen kertymistä. YTV:n vielä ylläpitämien lasin- ja paperinkeräysastioiden osalta tyhjennysväli vaihtelee kerran viikossa – kerran kuussa.

Mitkä kriteerit saa laatikot suuremmiksi tai tyhjennysvälit tiheämmäksi?

Voin vastata vain YTV:n puolesta. Seuraamme jatkuvasti astioiden kertymiä ja teemme tarvittaessa muutoksia astioiden koon ja tyhjennysvälien suhteen.

YTV:n ylläpitämistä hyötyjätteiden nykyisistä aluekeräyspisteistä samoin kuin mm. lajitteluohjeista saa ajan tasolla olevaa tietoa YTV:n nettisivuilta

www.ytv.fi/jateh

tai jäteneuvojilta puhelimesta 1561 631.

Paperinkeräys Oy:n ylläpitämiin keräyksiin voi tutustua heidän nettisivuillaan

www.paperinkerays.fi

Ystävällisin terveisin
Olli Linsiö

Paulakosken tontin kulumisia

Puhelinkeskustelu Espoon seurakuntayhtymän rakennuspäällikkö **Juhani Kulon** kanssa:

Paulakosken tontin rakennussuunnitelmat aloitetaan uudelleen, koska kirkkovaltuusto hylkäsi suunnitelman, jossa seurakuntatoiminnan lisäksi oli kauppa. Aikataulu ja konsepti on siis ole vielä avoin. Seurakuntayhtymä jatkaa neuvotteluja Espoon kaupungin kanssa.

Hyvä Pertti Pehkonen

Me lintuvaaralaiset odotamme innolla isotuksia kadunvarsille ja etenkin Lintuvaaran ja Lintuparventien liittymään sekä Lintuvaarantien ja jalankulkuyäylän väliin. Voisitko lyhyesti kertoa mitä tullaan tekemään ympäristömme viihtyisyyden hyväksi ja millä aikataululla:

Espoon kaupunki
Tiedoksi
Tekninen keskus
18.09.2000

Lintuvaaran alueella syksyllä 2000 tehtävät vihertyöt

Vallikalliossa tehdään Laturinkallion jalankulkuyhteyksiä. Rakentamistyössä on mukana myös museovirasto. Poluston asemat on katsottu maastossa niin ettei historialliset vallihautarakenteet mitenkään kärsi rakentamistyöstä.

Tässä vaiheessa polustoja ei tulla valaisemaan eikä talvikunnossapitoa järjestämään. Polkujen jyrkkyyden ja kapeuden vuoksi niiden talvikunnossapito ei ole koneellisesti mahdollista.

Valmistuttuaan polustot tarjoaa vaihtoehdon ulkoiluun tai turvalliseen reitin työ- tai koulumatkaan.

Lintuvaarantien ja Lintu- parventien istutukset ja nurmikot rakennetaan valmiiksi

Topparoikan koirapuisto rakennetaan valmiiksi. Topparoikan puistoon suunniteltu lasten leikkialue toteutetaan valmiiksi kevään ja alkukesän 2001 aikana. Lasten leikkialueelle on suunniteltu toimintoja erikaisille lapsille.

Aiemmin keväällä 2000 Lintuvaaran alueelle on valmistunut Tikanpuisto sekä Matti Kurikan puisto. Edelleen Lintuvaaraan valmistui keväällä Lintumetsän valaistut puistopolut.

Palataan ensi kevään rakennettaviin kohteisiin myöhemmin tänä syksynä, kun rakentamishjelma varmentuu.

Terveisin Pertti Pehkonen
Vastaava puutarhuri

Yhteystietoja:

Pertti Pehkonen puh 0500-811657
(vastaava puutarhuri)
Kari Heinonen puh 050-5995154
(työnjohtaja)
Ari Michelsson puh 0500-472801
(työpäällikkö)

Lintuvaarantien / Lintu- parventien risteuksen vihertyöt

- Topparoikan koirapuisto valmiiksi / käyttökuntoon
- Punavarpusentien ojituksen parantamista
- Tikanpuisto uusitaan mahdollisesti huonosti kasvamaan lähteneitä koivuja
- Lintumetsän puistopolut on valmistunut kevästä

Merja Salmi-Lindgren

ollut pulmallista. On käynyt jopa niin että päivähoitotoimintaan sopivien tilojen löydyttyä naapuri ei ole halunnut päivähoitoa läheisyyteensä, sanoo Westenius.

Lintuvaaran alueella 300 hoitopaikkaa

Lintuvaaran alueella on n. 300 hoitopaikkaa joista 2 on kunnallista päiväkotia (yht. 130 hoitopaikkaa), kaksi ryhmäperhepäiväkotia (yht. 27 hoitopaikkaa) ja 6 kunnallista perhepäivähoitajaa (yht. 22 hoitopaikkaa). Yhteensä kunnallisia hoitopaikkoja on alueella 179 kappaletta.

Näiden lisäksi alueella toimii yksityinen englanninkielinen päiväkotia Albatrossi jossa on 49 hoitopaikkaa ja Montessoripäiväkotia (29 hoitopaikkaa) sekä 10 yksityistä perhepäivähoitajaa (43 hp). Yksityisiä hoitopaikkoja on yhteensä 121.

0-6 vuotiaita lapsia on alueellamme 828!

0-6-vuotiaita lapsia on tällä hetkellä seuraavasti: Lintukorpi 531 (sisältää 0-10kk 135) Lintulaakso 86 (19), Uusmäki 40 (10), Lintumetsä 171 (33). Luvuissa on mukana myös 0-10 kk ikäiset lapset, joita on em. tilastoalueilla yhteensä 197.

Vallikallion ja Kyyhkymäen alueella on runsaasti hoitopaikkoja, joita myös lintuvaaraiset perheet käyttävät. Lapsia ei ole siis lainkaan jonossa. Kaikille on järjestynyt lakisääteinen päivähoitopaikka, sanoo Westenius.

Koululaisten iltapäivähoitoa vain 30:lle pienelle koululaiselle Pienten koululaisten iltapäivähoitoa järjestää alueella englanninkielinen päiväkotia Albatrossi, joka tarjoaa 15 paikkaa sekä toiset 15 paikkaa Lintuvaaran koulun iltapäiväkerhossa, jota ylläpitää Mannerheimin Lastensuojeluliiton Leppävaaran yhdistys. Lisäksi Leppävaaran kunnallinen leikkipuisto on avoin kaikille halukkaille.

Alueen keskuspäiväkotia on Lintumetsän päiväkotia ja johtaja **Marja-Liisa Palmuaro**.

Lintunen kiittää
Irmeli Westeniusta tiedoista

Lasten Lintuvaarassa osa 1: Päivähoito

Lakisääteinen päivähoito on järjestyksessä eikä lapsia ole jonossa. Alueelle on runsasta muuttoliikettä ja palveluntarve on kasvava, ongelmaksi muodostuvat tilat, kertoo päivähoiton tarkastaja Irmeli Westenius Espoon kaupungilta.

Lakisääteinen päivähoito on nyt järjestyksessä, mutta Leppävaaran alueelle muutetaan jatkuvasti ja lisää palveluja tarvitaan edelleen. Lintuvaaran asukkaille tarjottavat palvelut eivät rajaudu ainoastaan omalle alueelle, vaan kunta tarjoaa palveluja myös lähialueilta ja koko Leppävaaran sosiaali- ja terveyskeskuksen alueelta, kertoo päivähoiton tarkastaja Irmeli Westenius

Tiloista kova pula

Lintuvaaran alueelle tarvitaan vielä yksi pieni päiväkotia tai kaksi ryhmäperhepäiväkotia. Sopivien tilojen löytäminen on

Mimmu Piirto

Syrjäyttääkö sähköinen viestintä paperin ja sanomalehden, kysytään monissa seminaareissa ja koulutustilaisuuksissa. Asian pohtimiseksi jakaudutaan työryhmiin ja aivoriihissä heitellään, missä kaikissa toimissa sanomalehti on vertaansa vailla ja koneilla korvaamaton. Varttuneemmat muistavat ja nuoremmat ja luovemmat keksivät omasta päästään, että kalan kääreinä, lattiansuojana ja hatunteko-tarpeena maalaushommissa, kuivikkeena kissanlaatikossa, sytykkeenä saunanuunissa ja jopa lämmikkeenä puseron sisässä.

Lienevätkö nämä huimat innovaatiot (vanhat ja uudet) teoriaa, vai missä syy siihen, että 99,97% kotitalouksien paperisesta tiedontulvasta päättyy kuitenkin jätepaperiastioihin teiden risteyksiin – toivottavasti edes niihin. Säästetään luontoa ja kierrätetään! Homma kyllä yskii vähän siinä, että kierrättäminen tapahtuu polttomoottorin vauhdittamana uusiutumattoman luonnonvaran, bensiinin ja/tai naftan kyyditsemänä.

Keräyslaatikot täyttyvät myös arvaamattoman nopeasti. Sitä ei arvaa ainakaan YTV, jonka hommiin lootien tyhjentäminen on uskottu. Astioiden kannet eivät mene enää kiinni, vaikka niitä kuinka vängällä, lievää törkeämpääkin väkivaltaa käyttäen, yritetään puristaa kiinni niin että saranat roikaavat. Navakat syystuulet saavat siten dramaattista näyttävyyttä lennätellessään enemmän ja vähemmän henkilökohtaista painotuotetta ja kirjettä pitkin kylää. Tunnelma on kuin kehnohossa surrealistisessa elokuvassa. Tuulen tynnyttyä on ojanpenkat ja pensasaidat sitten paperoitu Länsiväylällä ja Talouselämällä, että ohikulkijoilla on mainio tilaisuus saada viimeinen tieto Ykköshallin tarjoksista ja Soneran kurssista.

Toki paperinkeräysfirman pitäisi tietää, minä päivinä kylässä on eteisnurkkien raivaukset meneillään ja hakea tuotokset tuota pikaa pois laatikoita tukkimasta. Kokemus on kuitenkin osoittanut, että ennustajanlahjat ovat melko

olemattomat kyseisillä palvelualueilla ennakoitavimmissakin asioissa, joten kylän kansan on parasta turvautua omatoimisuuteen tässäkin asiassa.

Otollisinta olisi tietenkin laittaa lukko posti-luukkuun, tai ainakin estää kaikkein turhimpia mainosten jakelu kieltotarralla. Jos näin radikaaleihin toimiin ei tohdi ryhtyä, voisi osan luetusta massasta haudata maahan kevättä ja korvasieniä odottamaan tai askarrella enemmän ja paksumpia kompostipusseja.

Viimekädessä toivoisi kuitenkin, että ainakin ne, jotka rahtaavat käytettyjä sanomiaan autolla, ajaisivat tursuvan tynnyrin ohii ja etsisivät tyhjemmän, joka saattaa olla jo parin korttelin päässä tai kuljettaisi muutaman päivän niitä vaikka mukanaan, kunnes tilaa taas mahdollisesti liikenisi.

Melkein toivoisin, että kestokäyttökoneet syytäisivät paperikauden tuohikulttuurin joukkoon, sillä kalakin melkein myydään nykyään pakasteina ja sisustuselementit valmiiksi maalatuina.

Toivoo nimim.

Risteyksen Rutinoitsija

Laku & Oliver

Masa Pulkkinen 2000

VASTAA KYSELYYN – VOITA HERKKUKORI

Omakotiyhdistyksen johtokunta odottaa lintuvaaralaisten palautetta toivomuksialruusujalrisuja. Mitä odostat omakotiyhdistykseltä? Mikä pännii? Mitkä ovat mielestäsi Lintuvaaran tärkeitä ja ajankohtaisia asioita?

Minun mielestäni:

Nimi

Osoite

Puhelin

Palauta tämä lappu jollekin johtokunnan jäsenelle (luettelo ensimmäisellä sivulla) tai lähetä sähköpostia 7.11. mennessä. Vastanneiden kesken arvotaan hieno herkkukori. Voittajan nimi julkistetaan seuraavassa Lintusessa joulukuun alkupuolella.

Tavallista
Parempi
Ruokakauppa

K K K
SUPERMARKET

Ykkös
halli

K-YKKÖSHALLI
MYYRMÄKI
LIESITORI I
P: 530 8550

K K K
SUPERMARKET

**WWW.KAUPPAAN
KOTIINKULJETUS
TARJOUKSET
KAUPAN OSASTOT
PALVELUPISTEET
TAPAHTUMAT
NEUVONTA
PALAUTE**

PLUSSA

**K-RYHMÄ
K-NETTI.COM**

JAKELUALUEET:

LANSI-VANTAA 01600-01760
ITÄ-VANTAA 01200-01530
KLAUKKALA 01800-01820
HELSINKI 00390-00440
ESPOO 02600,02610,
-620,-630,-660,-680,-710,
-720,-730,-920,-940,-970.
KAUNIAINEN 02700

PIRKKA

WWW.SUPERMARKET.FI

YHTEISTYÖKUMPPANIT

UUTUDET

**MYYMÄLÄMME
ON AVOINNA:
ARKISIN 9 - 21,
LAUANTAISIN
8-18 !**

PLUSSA

Tervetuloa Ykköshallin Netti-kauppaan !

Avoinna
24 tuntia/vrk

Ykköshallin Netti-kauppa on avoinna 24 tuntia vuorokaudessa. Näppäile vain www.yhalli.fi ja voit kätevästi tilata tarvitsemasi tuotteet meidän toimittamana, suoraan kotiisi. Lisätietoja myymälässämme antaa Ari Sihvonen
puh: 530 855 35

Anne ja Harri Sihvonen
Kauppiaspari

OIKOTIE PALVELUIHIN

Valitse palvelu

PLUSSA